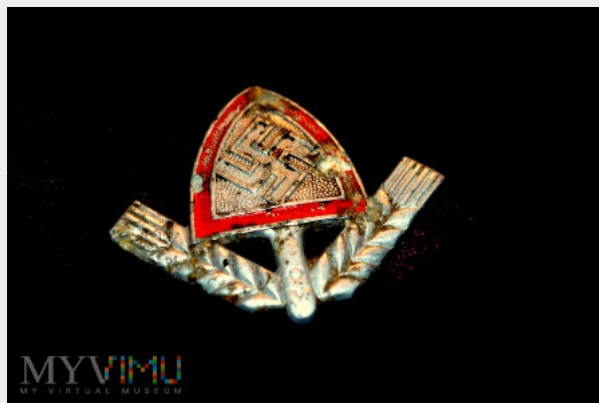

Odznaka RAD

Kolekcja:	II Wojna Światowa
Muzeum:	Historia Dobrzyjałowa
Właściciel:	Dobrzyjałowo

Datowanie: 1933

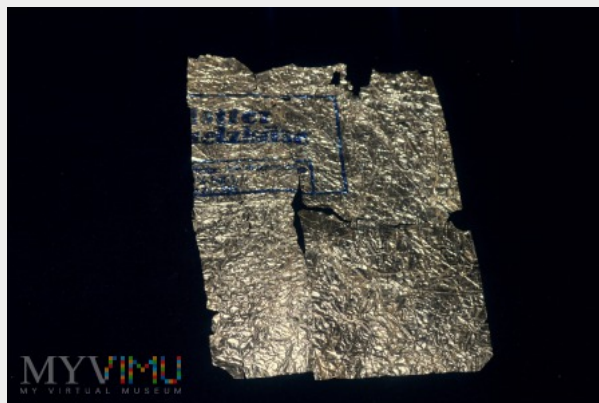
Miejsce pochodzenia: III Rzesza

Stan eksponatu: Dostateczny

Opis: Odznaka aluminiowa z czapki RAD-Reichsarbeitsdienst (Służba Pracy Rzeszy), masowej organizacji przystosowania obywatelskiego i wojskowego młodzieży w III Rzeszy, która w trakcie II wojny światowej wykonywała funkcje pomocnicze wobec Wehrmachtu. Źródło: pl.wikipedia.org

Opakowania Tilsiter Bona

Kolekcja:	II Wojna Światowa
Muzeum:	Historia Dobrzyjałowa
Właściciel:	Dobrzyjałowo

Datowanie: 1943

Miejsce pochodzenia: III Rzesza

Stan eksponatu: Dostateczny

Opis: Opakowania po serze topionym Tilsiter Bona dla niemieckiego wojska. Na każdej zniszczonej tubce widnieje data 1943. Zdjęcie nr2,3 przedstawia folię aluminiową również po serze Tilsiter.

Niemiecki guzik wojskowy

Kolekcja:	II Wojna Światowa
Muzeum:	Historia Dobrzyjałowa
Właściciel:	Dobrzyjalowo

Datowanie: 1928

Miejsce pochodzenia: III Rzesza

Stan eksponatu: Bardzo dobry

Opis: Niemiecki guzik wojskowy z lat 1928-1945

Awers w postaci groszkowanego tła.

Rewers sygnowany: A&S.

Firma F. W. Assmann & Söhne została założona w 1826 roku przez Friedricha Wilhelma Assmanna w miejscowości Lüdenscheid. Ciekawostką jest fakt, że firma produkowała guziki również na rynek rosyjski o czym świadczą napisy reklamowe typu: 1 COPTЪ.

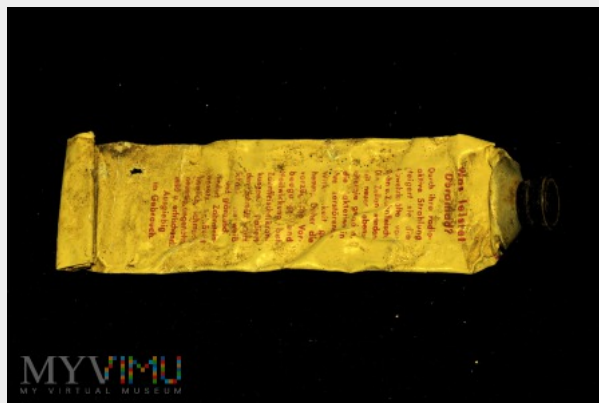
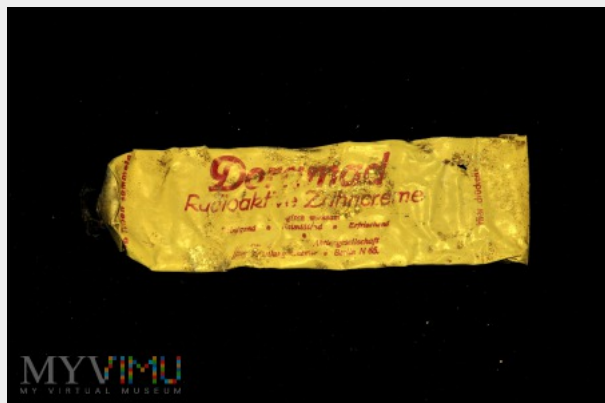
Guziki te najczęściej były wykonane z cynku lub aluminium, niekiedy były też malowane farbą ochronną lub oksydowane.

Guziki te najczęściej spotykane są w dwóch rozmiarach: 18,5 mm ($\pm 0,5$ mm) i ok. 20,5 mm ($\pm 0,5$ mm).

Źródło: buttonarium.eu

Radioaktywna pasta do zębów Doramad

Kolekcja:	II Wojna Światowa
Muzeum:	Historia Dobrzyjałowa
Właściciel:	Dobrzyjałowo

Miejsce pochodzenia: III Rzesza

Stan eksponatu: Dobry

Opis: Kosmetologia dwudziestolecia międzywojennego czerpała bardzo wiele z ówczesnych odkryć naukowych. Wiele z tych zaczerpnięć było związanych z podążaniem za modą a nie tylko z możliwymi do udowodnienia efektami działania. Fascynacja zjawiskiem promieniotwórczości znalazła więc oczywiście swoje odbicie w obrazie rynku kosmetycznego. Radioaktywna pasta do zębów Doramad (Doramad Radioaktive Zahncreme) była produkowana w Berlinie przez firmę Auergesellschaft od lat dwudziestych poprzez okres II wojny światowej. Była lekko radioaktywna, ponieważ zawierała niewielkie ilości toru. Auergesellschaft używał toru w produkcji m. in. siatek Auera*. Pasta była wytwarzana jako produkt poboczny.

Wytwórca

Firma przemysłowa Auergesellschaft powstała w 1892 roku z siedzibą w Berlinie. Do końca II wojny światowej Auergesellschaft prowadził badania w dziedzinie siatek Auera*, luminescencji, pierwiastków ziem rzadkich, promieniotwórczości i związków uranu i toru. W 1934 r. korporacja została przejęta przez niemiecką firmę Degussa. W 1939 roku Zakład Oranienburg rozpoczął produkcję masową wysokiej czystości tlenku uranu. Pod koniec II wojny światowej specjalne rosyjskie zespoły badawcze, wysłały do Związku Radzieckiego przejęty sprzęt, materiały oraz personel Auergesellschaft do wykorzystania ich w swoim programie atomowym.

* Siatka Auera - żarnik w lampach gazowych, przyczyniła się do rozpowszechnienia oświetlenia gazowego w XIX wieku.

Na odwrocie tuby można przeczytać (zdjęcie nr 2):

„Promieniowanie radioaktywne zwiększa ochronę zębów i dziąseł. Dziąsła zostają zasilane nową życiową energią, destrukcyjne działanie bakterii jest zahamowane. Doskonala w profilaktyce i leczeniu chorób dziąseł. Delikatnie czyści szkliwo i przywraca mu biel i połysk. Zapobiega kamieniowi nazębnemu. Wspaniała piana i nowy, przyjemny, łagodny i orzeźwiający smak. Może być stosowana ekonomicznie.”

Źródło: en.wikipedia.org, starekosmetyki.blogspot.com

Zeltpflock 29

Kolekcja:	II Wojna Światowa
Muzeum:	Historia Dobrzyjałowa
Właściciel:	Dobrzyjałowo

Datowanie: 1940

Miejsce pochodzenia: III Rzesza

Stan eksponatu: Bardzo dobry

Opis: Szpilka namiotowa ma długość 26 cm i jest wykonana z aluminium. Sygnowana rokiem produkcji (40) i kodem producenta (S&C). Nad kodem producenta są widoczne prawdopodobnie inicjały właściciela. Służyły do mocowania celty (Zeltbahn 31*). Każdy żołnierz był zobowiązany posiadać przy sobie dwie takie. Szpilki były produkowane z lekkich stopów aluminium (zdjęcie nr 1 i 2), stali (zdjęcie nr 3), drewna impregnowanego, bakelitu. Aluminium było stosowane od wczesnego 1937 do 1939 roku, znajduje się też w egzemplarzach z 1940 roku. Późniejsze problemy z surowcami spowodowały potrzebę stosowania tańszych materiałów.

*Zeltbahn- uniwersalna, indywidualna, płachta maskująca. Wzór z 1931 roku zastąpił wcześniejszy kwadratowy. Zeltbahn był trójkątem równoramiennym, wykonanym ze sztucznej, impregnowanej bawełny (Makostoff), posiadającym wzdłuż dwóch równych boków 12 guzików (metalowych - cynkowe, aluminiowe lub stalowe), a obok nich rząd dziurek na guziki. Na dłuższym boku posiadała sześć guzików i dziurek (w innym ustawieniu niż na krótszych bokach). Ponadto, posiadała duże otwory z nabitymi metalowymi pierścieniami (cynkowymi lub aluminiowymi) na rogach oraz mniejsze u podstawy przez które przeciągnięte były bawełniane sznurki, służące za odciążenie w przypadku użycia jako namiot. Oba krótsze boki w przypadku użycia do budowy namiotu, spinało się na zakładkę z kolejną płachtą co powodowało że spięcie było podwójne i podwójnie pokryte, zabezpieczając tym samym przed przeciekaniem. Wczesne wersje były pozbawione wzoru maskującego "mysioszare" (spotykane na zdjęciach archiwalnych, nawet pochodzących z późnego okresu wojny) ale w większości, znane są późniejsze wersje z kamuflażem Splitter Muster. Kamuflaż był nadrukowany dwustronnie, z jednej w odcieniach letnich z drugiej jesiennych. Płachty zeltbahn używane przez Waffen SS posiadały kamuflaż używany przez tę formację. W zestawie z płachtą był pokrowiec z trzema sekcjami masztu, szpilkami (wykonane z magnezu a później z syntetycznej żywicy) oraz linka bawełniana (jako główny odciąg). Płachty używano jako: ponczo (wtedy otwór z zakładką na środku służył jako otwór na głowę, płaszcz (po założeniu jak ponczo spinano w odpowiedni sposób guziki- używany głównie przez cyklistów i konnych), parawan (jedna lub dwie zelty spięte i wsparte o maszt, namiot (spięte minimum 4, kilkanaście lub kilkadziesiąt płacht), nosze improwizowane i wiele, wiele innych. Płachtę w warunkach polowych troczono (złożoną w odpowiedni sposób i zrolowaną) przy pomocy dwóch troków do pasa głównego (we wczesnym okresie wojny) lub do plecaka szturmowego (sturmgepack) w

okresie późniejszym, zaś pokrowiec z przyborami do namiotu znajdował się wewnątrz zrolowanej płachty

Źródło: myvimu.com, mp44.nl, pl.wikipedia.org, opis Zeltbahn opracowany przez użytkownika Jurgen na podstawie A. Saiz- "Deutsche Soldaten" oraz J. Krzywania- "Wehrmacht w Kampanii Wrześniowej 1939".

Pasta do zębów Chlorodont

Kolekcja:	II Wojna Światowa
Muzeum:	Historia Dobrzyjałowa
Właściciel:	Dobrzyjałowo

Miejsce pochodzenia: III Rzesza

Stan eksponatu: Dostateczny

Opis: Pasta do zębów Chlorodont była produkowana w Dreźnie przez firmę Leo-Werke od 1907 roku i po II wojnie światowej przez VEB-Chlorodont-Leo. Używana była masowo w czasie II wojny światowej przez wojska niemieckie. Marka znikła z rynku we wczesnych latach osiemdziesiątych. Nazwę Chlorodont wymyślił niemiecki farmaceuta Ottomar Heinsius von Mayenburg. Pochodzi ona od greckich słów „chloros” (zielony) jako symbol świeżości oraz smaku mięty i „odon” (zęb). Pasta została opracowana przez Mayenburga w 1907 roku na poddaszu Löwenapotheke i od 1917 produkowana w nowo założonej Leo-Werke na masową skalę. W 1924 Chlorodont był wiodącą i szeroko rozpowszechnioną marką na rynku europejskim. Obecnie firma Dental-Kosmetik GmbH & Co. KG, jako spadkobierca Leo-Werke chce wykupić utracone prawa do marki Chlorodont. Pasta Chlorodont składała się z proszku pumekсового, węglanu wapnia, mydła, glicerolu, chloranu potasu i aromatu mięty pieprzowej. Źródło: de.wikipedia.org

Nieśmiertelnik niemiecki

Kolekcja:	II Wojna Światowa
Muzeum:	Historia Dobrzyjałowa
Właściciel:	Dobrzyjałowo

Datowanie: 1943

Miejsce pochodzenia: III Rzesza

Stan eksponatu: Bardzo dobry

Opis: Połówka nieśmiertelnika należącego do Stamm Kompanie/Pionier Ersatz und Ausbildungs Bataillon 16, czyli kompanii kadrowej 16 zapasowo-szkolnego batalionu pionierów. Numer żołnierza 1608. Wybity z błędami - KG zamiast KP i ASB zamiast AUSB. Połowa nieśmiertelnika, a nie całość oznacza, że żołnierz do którego ten nieśmiertelnik należał zginął w czasie wojny. Jeden otwór na tej części świadczy o tym, że ta połówka była zabierana od poległego żołnierza. Druga część posiadająca dwa otwory zostawała przy zwłokach.

Pionier Ersatz Bataillon 16 został utworzony 15.04.1940 roku przez Pionier Ersatz Bataillon 6 i 1 batalionu Infanterie Regiment 69 w Thorn, w okręgu wojskowym XX, dla okręgu wojskowego VI. Batalion początkowo podlegał 156 Dywizji.

06.08.1940 - batalion przeniesiono do Köln-Westhoven.

23.09.1942 - batalion został podzielony na Pionier Ersatz-Bataillon 16 i Pionier Ausbildungs Bataillon 16.

01.10.1942 - batalion został podporządkowany 526 Dywizji.

11.1942 - Pionier Ausbildungs Bataillon 16 składał się ze sztabu i 4 Pionierkompanii. Natomiast Pionier Ersatz Bataillon 16 ze sztabu, kompanii kadrowej (Stamm Kompanie), kompanii ozdrowieńców (Genesenden Kompanie) i kompanii marszowej (Marsch Kompanie).

10.04.1943 - obydwie bataliony zostały połączone w Pionier Ersatz und Ausbildungs Bataillon 16.

Koniec 1943 - struktura wojenna zastępczej armii składała się ze sztabu batalionu, 4 kompanii szkolnych, a także jednej kompanii kadrowej (Stamm Kompanie), kompanii ozdrowieńców (Genesenden Kompanie) i kompanii marszowej (Marsch Kompanie).

21.07.1944 - batalion został przemianowany na Panzer Pionier Ersatz und Ausbildungs Bataillon 16 (Westhoven bei Köln, okręg wojskowy VI).

10.08.1944 - zgodnie ze strukturą wojenną zastępczej armii jako Pionier Ersatz und Ausbildungs Bataillon 16 składał się ze sztabu, 3 kompanii szkolnych, a także jednej kompanii kadrowej (Stamm Kompanie), kompanii ozdrowieńców (Genesenden Kompanie) i kompanii marszowej (Marsch Kompanie).

10.1944 - batalion został podporządkowany 476 Dywizji.

05.12.1944 - batalion został przemianowany na Heeres Pionier Bataillon 756 i przeniesiony do armii polowej.

Źródło: lexikon-der-wehrmacht.de, odkrywca.pl